

transseamus. Precipiet (e) aliquis, ut prudentiam magni aestime-
mus, ut fortitudinem complectamur, temperantiam amemus, ju-
stitiam, si fieri potest, propius etiam quam ceteras, nobis applice-
mus. Sed nihil agatur, si ignoramus, quid sit virtus, una sit an plu-
res, separata an annexa, an qui unam habet, & ceteras habeat, quo-
modo inter se differant. Hoc superius reprehendere videbatur
Epictetus: sed videbatur. Coniunctionem enim urgebat, separationem verò seu,
ut ita loquar, pralaturam & τὸ πρῶτον exculcabat. Jam à diversis hoc declarat
noster Lucius, & deducit, longè aliam Philosophiæ hujus esse rationem, quam
ceterarum artium, quibus sufficiat callere τὸ πῶτον & formam, non semper nec
necessariò materiam sive alia remotiora. Non est necesse fabro de
fabricâ quærere, quod ejus initium, quis usus sit, non magis quam
pantomimo de arte saltandi. Omnes istæ artes se sciunt, nihil deest,
non enim ad totam pertinent vitam. (Sed) Virtus & aliorum
scientia est & sui, discendum de ipsâ est, ut ipsa voluntas discatur.
Actio recta non erit, nisi recta fuerit voluntas, ab hac enim est a-
ctio: Rursus, voluntas non erit recta, nisi habitus animi rectus fue-
rit, ab hoc enim est voluntas. Habitus porrò animi (ò elegantissi-
mam & verissimam climaca, ò auream!) non erit in optimo, nisi
totius vitæ leges perceperit, & quid de quoq; judicandum sit, exege-
rit, nisi res ad verum redegerit. Quod si urgeas, posse aliquem ta-
men virtuosum fieri ex admonitione & imitatione, perinde ut hodie nonnul-
li præpostero quodam & vitiosissimo more neglectis Grammaticis regulis La-
tinitatem puero acquiri posse vanâ quâdam credulitate sibi persuadent & aliis
persuadere volunt, respondebit Seneca, nihil subesse solidi, nihil certi, nihil cõ-
stans. Audiamus ipsum. Non contingit tranquillitas, nisi immu-
tabile certumq; judicium adeptis: ceteri decidunt subinde, & repo-

num

(E) unde Genus istud Paranegeticum vocarunt Præceptivum.